

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

พระราชกฤษฎีกา

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

พ.ศ. ๒๕๑๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘

เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๒ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

การกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตาม
งบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกา
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ พ.ศ. ๒๕๐๔

(๒) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๖

(๓) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๘

(๔) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๕) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไป
ราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๖

(๖) พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๖

บรรดา กฎ ข้อบังคับ และระเบียบอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชกฤษฎีกานี้ หรือขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ใช้พระราชกฤษฎีกานี้แทน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การจ่ายเงินตามงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราการจัดตามพระราชกฤษฎีกานี้ ส่วนวิธีการเบิกจ่ายนั้นให้ปฏิบัติตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลังซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๖ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ซึ่งรับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณรายจ่าย ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ได้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างหรือมิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง และที่มีสัญญากับรัฐบาลกำหนดค่าใช้จ่ายการเดินทางไปราชการเป็นอย่างอื่น ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้ตามที่กำหนดไว้ในสัญญา

ผู้เดินทางซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองและไม่มีกฎหมายกำหนดตำแหน่งของผู้นั้นเทียบตำแหน่งไว้กับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบตำแหน่งข้าราชการการเมืองกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเพื่อให้ข้าราชการการเมืองเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการซึ่งเป็นลูกจ้างหรือมิได้เป็นข้าราชการหรือลูกจ้าง ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเพื่อให้ผู้นั้นเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการได้เท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๗ การเดินทางไปราชการ ถ้าผู้เดินทางไปราชการหยุดอยู่ที่ใดโดยไม่มีควมจำเป็นในทางราชการ จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการสำหรับวันที่หยุดโดยไม่มีจำเป็นนั้นไม่ได้

หมวด ๒

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

มาตรา ๘ การเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร ได้แก่

(๑) การเดินทางไปปฏิบัติราชการชั่วคราวนอกที่ตั้งสำนักงานซึ่งปฏิบัติราชการปกติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา หรือตามหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการโดยปกติ

(๒) การเดินทางไปช่วยราชการหรือการเดินทางไปรักษาราชการแทน

(๓) การเดินทางไปประจำต่างสำนักงาน เพื่อไปดำรงตำแหน่งใหม่หรือรักษาการในตำแหน่งใหม่ ณ สำนักงานแห่งใหม่ในราชอาณาจักร

(๔) การเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมเนื่องจากข้าราชการหรือลูกจ้างออกจากราชการ ถูกสั่งพักราชการ หรือถึงความตาย

(๕) การเดินทางของผู้ซึ่งรับราชการประจำในต่างประเทศเดินทางมาราชการชั่วคราวในราชอาณาจักรเฉพาะระหว่างเวลาอยู่ในราชอาณาจักร

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๔๘

(๖) การเดินทางข้ามแดนชั่วคราวเพื่อไปปฏิบัติราชการ
ในดินแดนต่างประเทศตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

มาตรา ๘ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร
ได้แก่

(๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง

(๒) ค่าเช่าที่พัก

(๓) ค่าพาหนะ ซึ่งรวมถึงค่าเช่ายานพาหนะ ค่าระวาง
บรรทุก ค่าจ้างคนหาบหาม ค่าน้ำมันสำหรับรถยนต์เพื่อเดินทาง
และอื่นๆ ทำนองเดียวกันด้วย

(๔) ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว

(๕) ค่าใช้จ่ายอื่นที่ซึ่งจำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการเดินทางไป
ราชการ

มาตรา ๑๐ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ให้เบิกได้ตามอัตราใน
บัญชี ๑ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๑ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณ
เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่เวลาออกจากสถานที่อยู่ หรือ
สถานที่ปฏิบัติราชการตามปกติ จนกลับถึงสถานที่อยู่หรือสถานที่
ปฏิบัติราชการตามปกติ หรือจนถึงสถานที่ที่ไปรับราชการใหม่
แล้วแต่กรณี

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

เวลาเดินทางไปราชการ ให้นับยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน
เศษของวันถ้าเกินกว่าสิบสองชั่วโมงให้นับเป็นหนึ่งวัน

มาตรา ๑๒ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับเบี่ยง
ประจำอยู่แล้ว จะเบิกค่าเบี่ยงเดินทางตามพระราชกฤษฎีกา
นี้ได้เมื่องดเบิกเบี่ยงประจำ

มาตรา ๑๓ การเดินทางไปราชการวันที่จำเป็นต้องพัก
แรม ยกเว้นการพักแรมในยานพาหนะที่เสียค่าโดยสาร หรือ
ในที่พักซึ่งทางราชการได้จัดให้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักเหมาจ่ายได้
ตามอัตราดังนี้

(๑) ในกรณีเดินทางไปราชการในเขตเทศบาลหรือเขต
สุขาภิบาล ให้เบิกได้ตามอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี ๒ ท้าย
พระราชกฤษฎีกานี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจกำหนดอัตรา
ค่าเช่าที่พักสำหรับการเดินทางไปราชการในเขตเทศบาลเพิ่มขึ้น
จากอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ได้
ตามความเหมาะสมแก่สภาพท้องถิ่น แต่อย่างสูงจะต้องไม่เกิน
กึ่งหนึ่งของอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกา
นี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

---

(๒) ในกรณีเดินทางไปราชการนอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล ให้เบิกได้ตามอัตราประเภท ข. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

การเดินทางไปราชการนอกเขตเทศบาลหรือเขตสุขาภิบาล หากผู้เดินทางมีความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ให้ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าที่พักตามอัตราประเภท ก. แห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ได้

มาตรา ๑๔ การเบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและหรือค่าเช่าที่พักสำหรับการเดินทางไปราชการเรื่องหนึ่งเรื่องใดในสถานที่ไปปฏิบัติราชการแห่งเดียวกัน ให้เบิกได้เพียงระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกเดินทาง เว้นแต่ผู้เดินทางไปราชการตามคำสั่งของทางราชการซึ่งส่งให้ไปปฏิบัติราชการเพื่อป้องกันและปราบปรามนอกที่ตั้งปกติและจำเป็นต้องเบิกเกินกำหนดดังกล่าวจะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยในระหว่างการเดินทาง และจำเป็นต้องหยุดพักเพื่อรักษาพยาบาล ให้เบิกค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พักสำหรับวันหยุดพักนั้นได้ไม่เกินสิบวัน

การเจ็บป่วยตามวรรคหนึ่งต้องมีใบรับรองแพทย์ ในกรณี
ที่ไม่มีแพทย์ที่ทางราชการรับรองอยู่ในท้องที่ที่เกิดการเจ็บป่วย
ผู้เดินทางไปราชการต้องชี้แจงประกอบ

มาตรา ๑๖ ผู้เดินทางไปช่วยราชการหรือรักษาราชการแทน
ณ สถานที่ปฏิบัติราชการใด ซึ่งอยู่ในลักษณะที่ไม่อาจเดินทาง
ไปกลับระหว่างสถานที่ปฏิบัติราชการนั้นกับสถานที่อยู่ได้ ให้เบิก
ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางระหว่างที่ไปช่วยราชการหรือรักษาราชการ
แทนได้เพียงระยะเวลาไม่เกินสี่เดือนนับแต่วันที่ออกเดินทาง
หากมีความจำเป็นต้องเบิกเกินกำหนดดังกล่าว จะต้องได้รับ
ความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน แต่ทั้งนี้ระยะเวลาทั้งสิ้น
ต้องไม่เกินหนึ่งปี

ผู้เดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกค่าเช่าที่พักตามมาตรา ๑๓
ได้ไม่เกินหนึ่งเดือน ส่วนที่เกินให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ต้อง
ไม่เกินอัตราค่าเช่าบ้านที่ผู้นั้นจะพึงได้รับตามพระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ ในกรณีเบิกจ่ายไม่เต็มเดือน
ให้ได้รับตามส่วนจำนวนวันของเดือนนั้น หากมีความจำเป็น
ต้องเบิกค่าเช่าที่พักเกินอัตราค่าเช่าบ้าน จะต้องได้รับความตกลง
จากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๑๗ การเดินทางไปราชการโดยปกติ ให้ใช้ยานพาหนะประจำทางและให้เบิกค่าพาหนะได้เท่าที่จ่ายจริงและโดยประหยัด

ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะประจำทาง หรือมีแต่ต้องการความรวดเร็วเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ ก็ให้ใช้ยานพาหนะอื่นได้ แต่ผู้เดินทางจะต้องชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นไว้ในรายงานการเดินทางหรือหลักฐานการขอเบิกเงินค่าพาหนะนั้น

ผู้ที่ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าข้าราชการตุลาการ คณะตุลาการ ศาล ข้าราชการอัยการ หรือผู้ยศ พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรี ขึ้นไป หรือผู้ที่มีตำแหน่งต่ำกว่าแต่มีสัมภาระในการเดินทาง หรือต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย ให้เบิกค่าธรรมเนียมรับจ้างได้ สำหรับกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปกลับจากสถานีจอดยานพาหนะประจำทางถึงที่อยู่ ที่พัก หรือสถานที่ไปปฏิบัติราชการ แล้วแต่กรณี

(๒) การเดินทางไปกลับระหว่างที่อยู่ ที่พัก กับสถานที่ไปปฏิบัติราชการ แล้วแต่กรณี วันละไม่เกินสองเที่ยว

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่ยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทางมีอัตราหลายชั้น ให้เบิกค่าพาหนะได้ดังต่อไปนี้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

---

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าข้าราชการตุลาการ คณะสัตวแพทย์ ข้าราชการอัยการ หรือผู้มียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรี ขึ้นไป

(๒) ชั้นสอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๒ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มียศร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป แต่ถ้ายานพาหนะในเที่ยวที่เดินทางนั้นมีชั้นสองเป็นชั้นต่ำสุด ก็ให้โดยสารชั้นหนึ่งได้

(๓) ชั้นสาม หรือชั้นต่ำสุด สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มียศนายทหารชั้นประทวน หรือนายตำรวจชั้นประทวน พลทหาร พลตำรวจ

การเบิกค่าพาหนะในชั้นที่สูงกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ข้างต้น จะต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๑๕ การเดินทางไปราชการโดยรถไฟ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้เดินทางไปราชการจะเดินทางโดยรถธรรมดาหรือรถเร็วได้ทุกกรณี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

---

(๒) ผู้เดินทางไปราชการจะเดินทางโดยรถด่วนได้ในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังต่อไปนี้

- (ก) ต้องเดินทางไปปฏิบัติราชการโดยเร่งด่วน
- (ข) เป็นผู้ซึ่งมีสิทธิใช้ยานพาหนะชั้นหนึ่งตาม

มาตรา ๑๘

(ก) ผู้เดินทางไปราชการนอกจาก (ข) ซึ่งต้องอยู่ในรถไฟเวลาหนึ่งเวลาใดระหว่าง ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้นหรือร่วมเดินทางไปกับผู้เดินทางไปราชการตาม (ข)

(ง) เดินทางโดยรถไฟสายแม่กลอง

(๓) ผู้เดินทางไปราชการโดยรถเร็ว ถ้าในขบวนรถที่เดินทางนั้นไม่มีรถชั้นหนึ่งธรรมดา แต่มีรถนั่งชั้นหนึ่งปรับอากาศ ให้ผู้มีสิทธิใช้ยานพาหนะชั้นหนึ่งตามมาตรา ๑๘ (๑) เดินทางในรถนั่งชั้นหนึ่งปรับอากาศได้

(๔) ผู้เดินทางไปราชการโดยรถด่วน จะเดินทางโดยรถนั่งชั้นหนึ่งปรับอากาศ หรือรถนั่งนอน ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ก็ได้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

(ก) รถนั่งนอนชั้นสอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๒ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มียศร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป

(ข) รถนั่งนอนชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ข้าราชการอัยการ หรือผู้มียศพันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรี ขึ้นไป

(ค) รถนั่งนอนชั้นหนึ่งปรับอากาศ สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลชั้นไป หรืออัยการประจำกรม อัยการจังหวัดชั้นไป หรือผู้มียศพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพิเศษ พิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือพันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป

มาตรา ๒๐ ในท้องที่จังหวัดใดไม่มีอัตราค่าพาหนะประเภทใดกำหนดไว้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำหนดอัตราค่าพาหนะประเภทนั้นขึ้นไว้เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาอนุมัติ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

และการตรวจสอบ เมื่อกำหนดอัตราค่าพาหนะดังกล่าวแล้ว ให้
แจ้งกระทรวงการคลังทราบ

มาตรา ๒๑ การเดินทางไปราชการภายในเขตกรุงเทพมหานครสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ข้าราชการตุลาการ คณะตุลาการศาลฎีกา ข้าราชการอัยการ หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง นาวาตรี นาวาอากาศตรี หรือพันตำรวจตรี ขึ้นไป ให้เบิกค่ารถนั่งรับจ้างได้

มาตรา ๒๒ การใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการ ผู้เดินทางไปราชการจะต้องได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค จึงจะมีสิทธิเบิกเงินชดเชยเป็นค่าพาหนะที่เหมาะสมให้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการใช้ยานพาหนะส่วนตัวเดินทางไปราชการนั้นได้

ในกรณีราชการบริหารส่วนกลางที่มีสำนักงานอยู่ในส่วนภูมิภาคหรือมีสำนักงานแยกต่างหากจากกระทรวงทบวงกรม ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้ข้าราชการ ซึ่งดำรง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ตำแหน่งระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า เป็นผู้พิจารณาอนุญาตก็ได้

เงินชดเชยนี้ ให้เบิกจ่ายในประเภทค่าพาหนะ

มาตรา ๒๓ เงินชดเชยตามมาตรา ๒๒ ให้เบิกได้ในอัตราต่อหนึ่งคัน ดังต่อไปนี้

(๑) รถยนต์ส่วนบุคคล กิโลเมตรละ ๕๐ สตางค์

(๒) รถจักรยานยนต์ กิโลเมตรละ ๓๐ สตางค์

การคำนวณระยะทางให้คำนวณตามระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นและตรง ซึ่งสามารถเดินทางได้สะดวก

มาตรา ๒๔ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบิน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการตุลาการ คณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ข้าราชการอัยการ หรือผู้มียศพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท หรือพันตำรวจโท ขึ้นไป ให้เดินทางโดยเครื่องบินได้ทุกกรณี

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้าง นอกจาก (๑) จะโดยสารเครื่องบินได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นรีบด่วนเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

---

(๓) การเดินทางโดยเครื่องบินซึ่งไม่เข้าหลักเกณฑ์ตาม (๑) หรือ (๒) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินค่าใช้จ่ายในการเดินทางภาคพื้นดินในระยะเดียวกัน ตามสิทธิซึ่งผู้เดินทางจะพึงเบิกได้ตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๒๕ ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ขึ้นไป หรือผู้มัยศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี หรือพลตำรวจตรีขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทาง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทางเพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่น ๆ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามสิทธิของตน

มาตรา ๒๖ ผู้เดินทางไปราชการร่วมกับชาวต่างประเทศ เพื่อทำหน้าที่รับรองชาวต่างประเทศ หรือปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศ จะเบิกค่าพาหนะในการเดินทาง

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๗

เล่ม ๕๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

เท่ากับที่ต้องเบิกสำหรับชาวต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ชาวต่างประเทศนั้นก็ได้

มาตรา ๒๗ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องนำสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการไปด้วย ให้เบิกค่าระวางบรรทุกสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการได้เท่าที่จำเป็นและโดยประหยัด

มาตรา ๒๘ ผู้เดินทางไปราชการซึ่งต้องจ่ายค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องในการเดินทางไปราชการก็ให้เบิกได้เท่าที่จำเป็นและโดยประหยัด

มาตรา ๒๙ การเดินทางไปประจำต่างสำนักงานหรือการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมตามมาตรา ๘ (๓) หรือ (๔) นั้น ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางไปประจำต่างสำนักงานหรือเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิมจะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามมาตรา ๘

มาตรา ๓๐ ผู้เดินทางตามมาตรา ๒๙ จะเบิกค่าเช่าที่พักและค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ในอุปการะได้ดังต่อไปนี้

- (๑) คู่สมรส
- (๒) บุตร

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

---

(๓) บิดามารดาของผู้เดินทาง

(๔) บิดามารดาของคู่สมรส

(๕) คนใช้ส่วนตัว ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชี ๓
ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๓๑ ค่าเช่าที่พักในระหว่างการเดินทางสำหรับ
บุคคลในครอบครัวตามมาตรา ๓๐ (๑) ถึง (๔) ให้เบิกได้
เท่ากับจำนวนที่ผู้เดินทางตามมาตรา ๒๕ มีสิทธิเบิกสำหรับ
คนใช้ส่วนตัวให้เบิกในอัตราขั้นต่ำสุดของประเภท ก. หรือ
ประเภท ข. แล้วแต่กรณีแห่งบัญชี ๒ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

เมื่อเดินทางไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่ ถ้าไม่อาจ
หาที่พักได้ และผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้อนุญาตแล้ว ให้เบิก
ค่าเช่าที่พักสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวต่อไปได้อีก
ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันไปถึงท้องที่ที่ตั้งสำนักงานแห่งใหม่

(๑) ผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือ
ตำแหน่งที่เทียบเท่าสำหรับราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) ผู้บังคับบัญชาชั้นหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดซึ่ง
เป็นผู้เบิกเงินหรือนายอำเภอท้องที่ แล้วแต่กรณี สำหรับราชการ
บริหารส่วนภูมิภาค

ถ้ามีความจำเป็นที่จะต้องเบิกค่าเช่าที่พักต่อไปอีก จะ
ต้องได้รับความตกลงจากกระทรวงการคลังก่อน

มาตรา ๓๒ ค่าพาหนะสำหรับบุคคลในครอบครัวตาม
มาตรา ๓๐ (๑) ถึง (๔) ให้เบิกได้เท่ากับจำนวนที่ผู้เดินทาง
ตามมาตรา ๒๕ มีสิทธิเบิก สำหรับคนใช้ส่วนตัวให้เบิกในอัตรา
ชั้นต่ำสุดของอัตราตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๘ (๓)

มาตรา ๓๓ ค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวให้เบิกได้เท่าที่จ่าย
จริงแต่ไม่เกินอัตราน้ำหนักและปริมาตรตามเกณฑ์คำนวณที่
กำหนดไว้ในบัญชี ๔ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

การใช้รถยนต์เป็นพาหนะบรรทุก ถ้าน้ำหนักและปริมาตร
บรรทุกต่ำกว่าหนึ่งคัน หรือเกินหนึ่งคันโดยมีเศษ ก็ให้มีสิทธิ
เบิกได้เต็มคัน ถ้าเศษเกินหนึ่งคัน ให้เบิกได้อีกหนึ่งคัน

มาตรา ๓๔ การขนย้ายสิ่งของส่วนตัว ให้ขนย้ายโดยทาง
รถไฟ หรือจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ แต่ถ้าการขนย้ายโดย
ทางรถไฟหรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจไม่สะดวกหรือ
ไม่อาจทำได้ ให้ใช้ยานพาหนะอื่นได้

การใช้ยานพาหนะอื่นที่ค่าใช้จ่ายต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการ
ขนย้ายโดยทางรถไฟ หรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ ให้
ทำได้โดยไม่ต้องขออนุมัติก่อนใช้

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๐

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

การใช้นานพาหนะอื่นที่ค่าใช้จ่ายสูงกว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการขนย้ายโดยทางรถไฟ หรือการจ้างบริการของรัฐวิสาหกิจ จะทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไปหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือเมื่อได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างสำนักงาน ซึ่งเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างต้องเดินทางโดยเครื่องบินตาม มาตรา ๒๔ ให้บุคคลในครอบครัวตามมาตรา ๓๐ เดินทางโดยเครื่องบินได้ด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีจำเป็นซึ่งไม่อาจนำบุคคลในครอบครัว และหรือสิ่งของส่วนตัวไปพร้อมกับผู้เดินทางได้ ให้ผู้เดินทาง รายงานข้แจงเหตุผลความจำเป็น และกำหนดเวลาที่จะเลื่อนการเดินทาง ต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น จนถึงผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดีหรือปลัดกระทรวงหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า แล้วแต่กรณี สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค แต่ถ้าผู้เดินทางดำรงตำแหน่งอธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดให้เสนอผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

การเลื่อนการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้ทำก่อนที่จะเดินทาง
ให้ผู้บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจอนุญาตให้เลื่อน
การเดินทางต่อไปได้ภายในเวลาอันสมควร แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี
นับแต่วันที่ปรากฏในคำสั่ง หรือวันที่ได้รับคำสั่งให้ออกจาก
ราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ ผู้ต้องเดินทางตามมาตรา ๒๕ ซึ่งได้รับเงิน
ค่าใช้จ่ายในการเดินทางล่วงหน้าไปแล้ว ต้องออกเดินทาง
ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเงินค่าใช้จ่าย ถ้าไม่ได้เดินทาง
ภายในกำหนดดังกล่าวให้นำเงินค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วส่งคืน
ทันที

มาตรา ๓๘ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งออกจากราชการ
จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลใน
ครอบครัวตามมาตรา ๓๐ ได้ เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ
และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำบล
อำเภอ หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งทาง
ราชการรับบรรจุ ผู้นั้นเข้าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างครั้งแรก
หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ ตามตำแหน่งหรือชั้นยศซึ่งได้รับ
ครั้งสุดท้ายก่อนออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ข้าราชการหรือ

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ถูกจ้างต้องออกจากราชการเพราะถูกลงโทษทางวินัย ให้ออกปลดออก หรือไล่ออก หรือกรณีถูกสั่งให้ออกจากราชการก่อนพิจารณาหรือสอบสวน ให้ผู้นั้นเบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุดของค่าใช้จ่ายดังกล่าวข้างต้น

มาตรา ๓๘ ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งถูกสั่งพักราชการ จะเบิกค่าใช้จ่ายในอัตราขั้นต่ำสุดสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวตามมาตรา ๓๐ ได้ เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะและค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัวเพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำบล อำเภอ หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งทางราชการรับบรรจุผู้นั้นเข้าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างครั้งแรก หรือกลับเข้ารับราชการใหม่ โดยจะไม่รอผลการสอบสวนถึงที่สุดก็ได้ แต่ถ้าหากผลการสอบสวนปรากฏว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นไม่มีความผิด จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวดังกล่าวเพิ่มขึ้นหรือจะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับตนเองและบุคคลในครอบครัวดังกล่าวเพื่อยังท้องที่ซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้างผู้นั้นรับราชการอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งประจำต่างสำนักงาน หรือรักษาการในตำแหน่งที่ประจำอยู่ต่างสำนักงาน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กันยายน ๒๕๑๘

ถึงแก่ความตาย ให้ทายาทใช้สิทธิของผู้ถึงแก่ความตาย เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้ตามสิทธิของผู้ถึงแก่ความตาย เฉพาะค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะ และค่าขนย้ายสิ่งของส่วนตัว เพื่อกลับภูมิลำเนาเดิมในตำบล อำเภอ หรือจังหวัดที่เป็นที่อยู่ของข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งทางราชการรับบรรจุผู้นั้นเข้าเป็นข้าราชการหรือลูกจ้างครั้งแรกหรือกลับเข้ารับราชการใหม่ แต่ ถ้าความตายนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ให้เบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุด

การใช้สิทธิตามมาตรา นี้ ให้กระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้าราชการหรือลูกจ้างถึงแก่ความตาย

มาตรา ๔๑ ในกรณีจำเป็นผู้มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาเดิม ตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และ มาตรา ๔๐ จะขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยังท้องที่อื่น ซึ่งมีใช้ภูมิลำเนาดังกล่าว โดยเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ไม่สูงกว่าการเดินทางกลับภูมิลำเนานั้น ก็ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือ ตำแหน่งที่เทียบเท่า สำหรับราชการบริหารส่วนกลาง หรือ ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการบริหารส่วนภูมิภาค

หมวด ๓

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ

มาตรา ๔๒ การเดินทางไปราชการต่างประเทศ แบ่งเป็น

(๑) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

(๒) การเดินทางไปราชการประจำในต่างประเทศ

การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ให้หมายความรวมถึงการเดินทางของผู้รับราชการประจำในต่างประเทศไปราชการชั่วคราว ณ ที่ใดๆ ในต่างประเทศ และการเดินทางมาราชการชั่วคราวในราชอาณาจักร เฉพาะเวลาที่เดินทางอยู่นอกราชอาณาจักร

มาตรา ๔๓ การเดินทางไปราชการต่างประเทศ เมื่อผู้เดินทางได้รับเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปแล้ว ถ้าไม่ได้เดินทางภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันรับเงินให้นำเงินส่งคืนผู้จ่ายเงินทันที

สำหรับค่าเครื่องแต่งตัว ในกรณีที่ทางราชการสั่งงดการเดินทางโดยมิใช่ความผิดของผู้เดินทาง ถ้าผู้เดินทางได้จ่ายไปแล้วหรือมีข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายโดยสุจริต โดยมีหลักฐานก็ไม่ต้องส่งคืน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

มาตรา ๔๔ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการต่างประเทศ
ชั่วคราว ได้แก่

- (๑) ค่าเบี่ยงเบนเดินทาง และค่าเช่าที่พัก
- (๒) ค่าเครื่องแต่งตัว
- (๓) ค่าพาหนะ
- (๔) ค่ารับรอง
- (๕) ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๔๕ ค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พัก ให้เบิก
ในลักษณะเหมาจ่ายตามอัตราในบัญชี ๕ ท้ายพระราชกฤษฎีกา
การเดินทางในวันใดไม่จำเป็นต้องเช่าที่พักแรม หรือโดย
ปกติต้องพักแรมในยานพาหนะ ให้เบิกได้เฉพาะค่าเบี่ยงเบน
เดินทาง

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง ลูกจ้างซึ่งส่วนราชการใน
ต่างประเทศจ้างให้ปฏิบัติราชการในต่างประเทศ เดินทาง
ไปราชการ ให้เบิกค่าเบี่ยงเบนเดินทางและค่าเช่าที่พักได้ตาม
อัตราประเพณีและสภาพแห่งท้องถิ่นที่หัวหน้าส่วนราชการ
ในต่างประเทศ สังกัดกระทรวงการต่างประเทศกำหนด ตาม
สมควรแก่ฐานะของลูกจ้าง แต่ต้องไม่เกินอัตราต่ำสุดของบัญชี ๕

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๖

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ หรืออัตราที่สูงกว่านั้น ตามที่ได้รับความสะดวกจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๖ การนับเวลาเดินทางไปราชการเพื่อคำนวณ เบี้ยเลี้ยงเดินทางให้นับตั้งแต่วันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย หรือที่พักประจำในต่างประเทศ จนกลับถึงประเทศไทย หรือที่พักประจำในต่างประเทศ แล้วแต่กรณี เวลาไปราชการ ให้นับ ยี่สิบสี่ชั่วโมงเป็นหนึ่งวัน เศษของวัน ถ้าเกินสิบสองชั่วโมง ให้นับเป็นหนึ่งวัน

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการเจ็บป่วยในระหว่างเดินทาง และมีความจำเป็นต้องหยุดพัก ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้ บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งอธิบดีขึ้นไป หรือ ตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือข้าราชการหรือลูกจ้างซึ่งเดินทางไป ราชการ ในฐานะผู้แทนส่วนราชการเพื่อเข้าร่วมการประชุมใน ระดับรัฐมนตรีขึ้นไป จะเลือกเบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริง โดยมีใบสำคัญคู่จ่ายก็ได้

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ ข้าราชการหรือลูกจ้าง ซึ่งเดินทางไปราชการในต่างประเทศชั่วคราว ให้เบิกค่าเครื่อง

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

แต่งตัวได้ตามอัตราในบัญชี ๖ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ทั้งนี้ เว้นแต่การเดินทางออกจากประเทศไทยไปราชการในประเทศ สหภาพพม่า ราชอาณาจักรลาว กัมพูชา สาธารณรัฐประชาธิปไตยเวียดนาม สาธารณรัฐเวียดนามใต้ สหพันธ์มาเลเซีย และสิงคโปร์ เป็นเวลาไม่เกินเจ็ดวัน

ผู้ซึ่งกำลังรับราชการประจำอยู่ในต่างประเทศเดินทางไปราชการชั่วคราวที่ใดก็ตาม จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไม่ได้

มาตรา ๔๕ ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัว ในการเดินทางไปราชการต่างประเทศมาแล้ว ถ้าต้องเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวอีก ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ ต้องใช้เครื่องแต่งตัวต่างประเภทกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน

(๒) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่ มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้ายเกินสองปี นับแต่วันที่เดินทางออกจากประเทศไทย หรือมีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปรับราชการประจำใน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒๘

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินสองปีนับแต่วันที่เดินทางกลับ
ถึงประเทศไทย

(๓) การเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งใหม่
ของนายทหารประทวนในกองทัพเรือซึ่งมียศเป็นจ่าเอกและได้
รับเลื่อนยศเป็นพันจ่าที่ระยะเวลาไม่เข้าลักษณะตาม (๒)

มาตรา ๕๐ ค่าพาหนะสำหรับทุกกรณีให้เบิกได้เท่าที่จ่าย
จริง แต่จะเบิกค่าพาหนะในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์และ
จำนวนที่สำนักงบประมาณกำหนดสำหรับการเดินทางภายใน
ประเทศของต่างประเทศ ก็ได้

มาตรา ๕๑ การเดินทางไปราชการโดยเครื่องบินจาก
ประเทศไทยไปต่างประเทศ หรือจากต่างประเทศกลับประเทศ
ไทย หรือการเดินทางระหว่างต่างประเทศด้วยกัน ให้เป็นไป
ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นหนึ่ง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป
หรือตำแหน่งที่เทียบเท่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์
ชั้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มัยศพลตรี พลเรือตรี
พลอากาศตรี พลตำรวจตรี ชั้นไป หรือหัวหน้าสำนักงานใน
ต่างประเทศ

(๒) ชั้นสอง สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งหรือมีศ นอกจาก
ที่กล่าวใน (๑)

มาตรา ๕๒ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่
เลขานุการกับผู้บังคับบัญชาซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ขึ้นไป
หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาล
อุทธรณ์ชั้นไป หรือผู้มียศพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี หรือ
พลตำรวจตรี ขึ้นไป ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชา
มีสิทธิเบิกในการเดินทาง

ในกรณีที่ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศในหน้าที่เลขานุการกับผู้บังคับบัญชามีหลายคน ให้เบิกค่าพาหนะได้เท่ากับที่ผู้บังคับบัญชามีสิทธิเบิกในการเดินทางเพียงหนึ่งคน ส่วนผู้เดินทางไปราชการในหน้าที่เลขานุการคนอื่นๆ ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามสิทธิของตน

มาตรา ๕๓ ค่ารับรองและค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ให้เบิกในลักษณะเหมาจ่ายตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่สำนักงานประมาณกำหนด

มาตรา ๕๔ ผู้เดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว จะเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสได้เฉพาะกรณี ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

---

(๑) เมื่อได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัดให้คู่สมรสติดตามไปได้

(๒) เมื่อเจ้าหน้าที่การทูตระดับ ๘ ขึ้นไปซึ่งเป็นหัวหน้าคณะต้องไปราชการเฉพาะกรณี

(ก) ไปถวายหรือยื่นพระราชสาส์นตราตั้งหรือทูลลาหรือลาต่อพระเจ้าแผ่นดิน หรือประมุขของประเทศที่อยู่ในเขตอาณา

(ข) การตามเสด็จพระราชดำเนินเนื่องในการที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือสมเด็จพระบรมราชินีนาถเสด็จเยือนประเทศที่อยู่ในเขตอาณา

(ค) รัฐบาลของประเทศที่อยู่ในเขตอาณาได้เชิญคู่สมรสไปร่วมงานพิธีภายในประเทศเขตอาณาด้วย

มาตรา ๕๕ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับคู่สมรสตามมาตรา ๕๔ ให้เบิกได้ในอัตราเดียวกับข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง เว้นแต่ค่าเช่าที่พักเหมาะจ่ายตามอัตราในบัญชี ๕ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ให้เบิกค่าเช่าที่พักสำหรับคู่สมรสได้ในอัตรากึ่งหนึ่งของอัตราของผู้เดินทาง แต่ถ้าผู้เดินทางได้เบิกค่าเช่าที่พักเท่าที่จ่ายจริงแล้วให้จ่ายค่าเช่าที่พักสำหรับคู่สมรส

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับคู่สมรส ให้เบิกได้เฉพาะคู่สมรส ซึ่งติดตามผู้เดินทางจากประเทศไทยไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

มาตรา ๕๖ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ได้แก่

- (๑) ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง และค่าเช่าที่พัก
- (๒) ค่าเครื่องแต่งตัว
- (๓) ค่าพาหนะ
- (๔) ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่

มาตรา ๕๗ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางและค่าเช่าที่พัก ในระหว่างการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้เบิกได้เช่นเดียวกับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับแห่งมาตรา ๕๕ ข้าราชการผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวสำหรับตนเอง คู่สมรส และบุตรซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ ได้ตามอัตราในบัญชี ๗ ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

คู่สมรสและบุตรของข้าราชการตามวรรคหนึ่ง จะเบิกค่าเครื่องแต่งตัวไม่ได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามิได้ออกเดินทางภายในกำหนดเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นออกเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

(๒) ถ้าออกเดินทางจากประเทศต่างประเทศที่ต้องใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกันกับประเทศที่ข้าราชการผู้นั้นเดินทางไปรับราชการประจำ

มาตรา ๕๕ ผู้ซึ่งเคยได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศแล้ว ถ้าต้องเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศอีก ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) การเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งใหม่ ต้องใช้เครื่องแต่งตัวต่างประเภทกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน

(๒) การเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งใหม่ ใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกันกับการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งก่อน แต่มีระยะเวลาห่างจากการเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศครั้งสุดท้ายเกินสองปี นับแต่วันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

ในกรณีที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัว แต่มิได้เดินทาง ให้ถือว่าวันที่ได้รับค่าเครื่องแต่งตัวนั้นเป็นวันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย

(๓) ผู้ซึ่งได้รับค่าเครื่องแต่งตัวในการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราว ครั้งสุดท้ายมาแล้วไม่เกินสองปี นับแต่วันที่ออกเดินทางจากประเทศไทย ถ้าต้องเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ ซึ่งต้องใช้เครื่องแต่งตัวประเภทเดียวกับเครื่องแต่งตัวที่ใช้ในการเดินทางครั้งก่อน ให้เบิกค่าเครื่องแต่งตัวได้ตามมาตรา ๕๘ หักด้วยจำนวนค่าเครื่องแต่งตัวที่ได้รับสำหรับการเดินทางไปราชการต่างประเทศชั่วคราวครั้งสุดท้าย

หลักเกณฑ์การเบิกค่าเครื่องแต่งตัวตามมาตรานี้ ให้ใช้กับคู่สมรสและบุตรผู้เดินทางด้วย

มาตรา ๖๐ ค่าพาหนะเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศสำหรับตนเอง คู่สมรสในขณะที่เดินทาง และบุตรซึ่งไม่มีคู่สมรสและอยู่ในความอุปการะที่จะต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย ให้เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง โดยจะต้องใช้ยานพาหนะที่เหมาะสม ซึ่งต้องคำนึงถึงความรวดเร็วและประหยัด

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๗ กันยายน ๒๕๑๘

นอกจากนี้กระทรวงเจ้าสังกัดจะอนุญาตให้เบิกค่าพาหนะ
สำหรับผู้ติดตามผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศได้
ดังนี้

(๑) หนึ่งคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งระดับ
๒ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มัศรียัตริ เรือตรี
เรืออากาศตรี หรือร้อยตำรวจตรี ขึ้นไป

(๒) ไม่เกินสองคน สำหรับข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่ง
ระดับ ๓ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้มัศพนัเอก
นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือพันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือน
อัตราพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ หรือ
พันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป

คู่สมรส บุตรและผู้ติดตามของผู้เดินทางจะเบิกค่าพาหนะ
ไม่ได้ ถ้ามิได้ออกเดินทางภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่
ข้าราชการผู้นั้นออกเดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ

มาตรา ๖๑ ให้นำความในมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับในกรณี
ผู้เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศ คู่สมรส หรือผู้
ติดตาม คนหนึ่งคนใด ได้รับอนุญาตจากกระทรวงเจ้าสังกัด
ให้เดินทางกลับประเทศไทยด้วย โดยอนุโลม

บุตรซึ่งได้รับค่าพาหนะเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศ หรือ
บุตรที่เกิดในระหว่างเวลาที่รับราชการประจำในต่างประเทศ ถ้า

ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๒๐๐ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ กันยายน ๒๕๑๘

มิได้เดินทางกลับภายในกำหนดเวลาสามปีนับแต่วันที่ข้าราชการ
เดินทางไปรับราชการประจำในต่างประเทศเดินทางกลับ จะเบิก
ค่าพาหนะมิได้

มาตรา ๖๒ ค่าโดยสารเครื่องบินไปรับราชการประจำใน
ต่างประเทศ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คู่สมรสหรือบุตร ให้มีสิทธิโดยสารเครื่องบินชั้นเดียวกับผู้
เดินทาง แต่ถ้าบุตรมิได้เดินทางพร้อมกับข้าราชการผู้เดินทาง
หรือคู่สมรสของข้าราชการผู้เดินทาง ให้เบิกในอัตราชั้นสอง

ผู้ติดตามให้เบิกได้ในอัตราขั้นต่ำสุด

มาตรา ๖๓ ค่าใช้จ่ายในการย้ายถิ่นที่อยู่ ให้เบิกในลักษณะ
เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศไทยไป
รับราชการประจำในต่างประเทศพร้อมทั้งคู่สมรสและบุตร ซึ่ง
ต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย ให้เบิกได้ในอัตราห้าเท่า
ของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่
ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่
สมรส และบุตร ซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วยจะพึง
ได้รับจากทางราชการ

(๒) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางออกจากประเทศต่าง-ประเทศหนึ่ง ไปรับราชการประจำในประเทศต่างประเทศอื่น พร้อมทั้งคู่สมรสและบุตรซึ่งต้องเดินทางไปด้วย ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่สมรส และบุตรซึ่งต้องเดินทางไปอยู่ในต่างประเทศด้วย จะพึงได้รับตามอัตราสำหรับประเทศซึ่งจะไปรับราชการประจำใหม่

(๓) ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทางจากประเทศต่าง-ประเทศที่ดำรงตำแหน่งประจำอยู่กลับประเทศไทย พร้อมทั้ง คู่สมรสและบุตร ให้เบิกได้ในอัตราสามเท่าของจำนวนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ประจำอยู่ในต่าง-ประเทศที่ข้าราชการหรือลูกจ้างผู้เดินทาง คู่สมรส และบุตรได้รับครั้งสุดท้ายก่อนเดินทางกลับประเทศไทย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช

นายกรัฐมนตรี

บัญชี ๑
อัตราค่าเบญจเลขเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

ผู้ดำรงตำแหน่งหรือมียศ	บาทต่อวัน
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือพลทหาร พลตำรวจ นายทหารชั้นประทวน นายตำรวจ ชั้นประทวน	๓๐
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๒ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือร้อยตรี หรือร้อยตรี เรืออากาศตรี ร้อยตำรวจตรี ร้อยโท เรือโท เรืออากาศโท ร้อยตำรวจโท	๔๐
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๔ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา คณะตุลา- การ หรืออัยการผู้ช่วย หรือร้อยเอก เรือเอก เรืออากาศเอก ร้อยตำรวจเอก พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี พันตำรวจตรี ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษา หรืออัยการ ประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย หรือพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท พันตำรวจโท พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก	๕๐
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ขึ้นไป หรืออัยการประจำกรม อัยการจังหวัด ขึ้นไป หรือพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอก พิเศษ พันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป	๖๐
	๗๐

บัญชี ๒

อัตราค่าเช่าที่พักในการเดินทางไปราชการในราชอาณาจักร

		ไม่กินวันละ บาท	
		ประเภท ก.	ประเภท ข.
	ผู้ดำรงตำแหน่งหรือยศ		
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑ หรือดำรงตำแหน่งระดับ ๒ หรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือร้อยโท เรือโท เรืออากาศโท ร้อยตำรวจโท ลงมา	๖๐	๓๐	
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๔ หรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ช่วย-ผู้พิพากษา คณะตุลาการ หรือผู้ช่วย หรือร้อยเอก เรือเอก เรืออากาศเอก ร้อยตำรวจเอก พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี พันตำรวจตรี	๘๐	๔๐	
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ หรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้พิพากษา หรืออัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย หรือพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท พันตำรวจโท พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก	๑๐๐	๕๐	
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ หรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้พิพากษาชั้นเอก หรือผู้พิพากษาชั้นโท หรือผู้พิพากษาชั้นตรี และผู้พิพากษาชั้นเอกและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล หรืออัยการประจำกรม อัยการจังหวัด หรือพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ พันตำรวจเอกพิเศษ	๑๒๐	๖๐	
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป หรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ-ศาลแพ่ง ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ขึ้นไป หรืออัยการประจำเขต ขึ้นไป หรือตำแหน่งเทียบเท่า หรือพลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรี พลตำรวจตรี ขึ้นไป	๑๕๐	๗๐	

บัญชี ๓

จำนวนคนใช้ส่วนตัวในการเดินทางไปประจำต่างถิ่นงาน ตามมาตรา ๓๐ (๕)

ผู้ดำรงตำแหน่งหรือยศ	จำนวนคนใช้ส่วนตัวไม่เกิน
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๒ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า ร้อยโท ร้อยโท เรือโท เรืออากาศโท ร้อยตำรวจโท ลงมา</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๓ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๔ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้ช่วยผู้พิพากษา คณะตุลาการผู้ช่วย หรือร้อยเอก เรือเอก เรืออากาศเอก ร้อยตำรวจเอก พันตรี นาวาตรี นาวาอากาศตรี พันตำรวจตรี</p>	<p>๑ คน</p> <p>๒ คน</p>
<p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๖ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษา หรือ อัยการประจำกอง อัยการจังหวัดผู้ช่วย หรือพันโท นาวาโท นาวาอากาศโท พันตำรวจโท พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก</p> <p>ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ ขึ้นไป หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า หรือผู้พิพากษาศาลแพ่ง ผู้พิพากษาศาลอาญา ผู้พิพากษาศาลคดีเด็กและเยาวชนกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลขึ้นไป หรืออัยการประจำกรม อัยการจังหวัด ขึ้นไป หรือพันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก พันตำรวจเอก ซึ่งได้รับเงินเดือนอัตราพันเอกพิเศษ นาวาเอกพิเศษ นาวาอากาศเอกพิเศษ พันตำรวจเอกพิเศษ ขึ้นไป</p>	<p>๓ คน</p> <p>๔ คน</p>